

Vystoupení Vojtěch Filipa, předsedy ÚV KSČM, na 2. zasedání ÚV KSČM

Usilujeme o zvýšení důvěry a autority ve společnosti

Sešli jsme se na našem 2. zasedání ústředního výboru, abychom rozhodli některé věci, které je důležité začít zabezpečovat.

Jsem přesvědčen, že i naše vnitrostranické záležitosti zvládneme takovým způsobem, abychom byli připraveni na to, aby činnost KSČM i nadále měla výrazný podíl na politické mapě a politickém dění v ČR.

A nyní k samotnému jednání ústředního výboru. Jsem přesvědčen, že obě komise, které dnes budeme zřizovat - budeme schvalovat statuty a volit Hospodářskou radu a Komisi vnitrostranické práce - budou pracovat od počátku takovým způsobem, který nám umožní mnohem lépe a také ve větší kvalitě než dříve posoudit jednotlivé kroky, jednotlivé materiály, které budou předkládány na jednání ústředního výboru, a tak budeme schopni plně zabezpečovat úkoly VII. sjezdu.

Nač je potřeba klást dnes největší důraz? Je to otázka samotného postavení KSČM a jejích kroků, které musíme udělat, abychom byli schopni naplnit naše politické záměry. Co mám na mysli? Jde o to, abychom byli schopni plnit priority jednotlivých částí politického programu schváleného VII. sjezdem, zajistit je v časové posloupnosti tak, aby měly co největší politický efekt ve společnosti, tzn., aby přinesly svůj efekt již při krajských a senátních volbách, abychom správně načasovali naše aktivity, které se týkají evropských voleb, a byli tak připraveni na to, jakým způsobem se odehraje politická bitva v ČR v případě řádných či mimořádných voleb do parlamentu.

Evropské problémy a naše přístupy

Začínáme politickým stanoviskem, které má přijímat náš ústřední výbor, jež se týká vnitropolitické situace. Na úvod musím zdůraznit, že irské NE Lisabonské smlouvě je svým způsobem vysvození české vlády. Česká vláda, která dlouhodobě nevěděla, co si počít se svým podpisem pod dokumentem o dalším postupu integrace Evropy, se cítí osvobozena, cítí se tak, že může momentálně říkat: Vidíte, v Irsku dokument nepřijali, a proto ani my dál s jeho schvalováním pokračovat nebudeme. Ukázalo se, že náš obrovský skepticismus k Lisabonské smlouvě, náš skepticismus i k tomu, jakým způsobem - řekl bych na třídě politických základech - je zakotvena evropská integrace v této smlouvě, se ukázal jako správný. Irské NE se však stalo i posilou současné vlády, než jejím oslabením.

Jde o to, že Evropa je pro ně nebezpečná případnými demokratickými procesy. Proč? Protože současná česká vláda zabezpečuje vše silou, zneužívá moci, jen aby potlačila obrovský odpor občanů, který se zvedá v každé oblasti života, v každém resortu i v každém regionu proti její současné politice.

Irské NE tak umožňuje říci, že KSČM se nemýlila v tom, že celý proces takovéto integrace Evropy narazí na názor občanů tam, kde se voličům dá možnost, aby se vyjádřili. Protlačování třídě politického základu založeného na liberalizaci samozřejmě nemůže

vyhovovat občanům žádného státu, i když právě občané mají zájem na prohloubení skutečné integrace a osvobození Evropy od vlivu mocenského centra ve Washingtonu.

Co tedy vnímáme jako hlavní evropské problémy a naše přístupy k nim? My jsme na VII. sjezdu definovali deset základních bodů tvořících obsah zahraničně politické a bezpečnostní agendy naší strany po VII. sjezdu. Je jasné, že v tuto chvíli nejvíce a nejpálčivěji vystupují do popředí otázky evropské energetické bezpečnosti, které generují další širší bezpečnostní problémy.

Druhým zásadním problémem je systém americké protiraketové obrany a umístění jejích komponent na českém území. Jak se neopatrně vyjádřil předseda vlády Mirek Topolánek, je mu jedno, jestli tady bude protiraketový systém USA, nebo jestli tady budou američtí vojáci hlídat sklad bagančat. Ano, tak to je. Ve skutečnosti se česká vláda bojí občanů a potřebuje tu americké vojáky, aby je chránili před zlobou lidí.

Třetím nejhlavnějším problémem české a evropské politiky je české vojenské angažmá v Afghánistánu, Iráku a na Balkáně. A ve hře je i účast česko-slovenské bojové skupiny o síle až tisíc pět set osob v podřízenosti EU v Africe, s cílem urovnávat situaci v africkém Čadu. A přitom zápas o mírové a demokratické řešení na Balkánu bychom měli podporovat spíše v intencích Organizace spojených národů než integrující se, ale zároveň nejednotné Evropy. A samozřejmě i příprava českého předsednictví bude otázkou zásadního charakteru.

Proč jsem předsadil ono irské NE a zmíněné základní problémy v zahraniční politice? Protože už první problém je zcela zásadní. Je to zásadní problém české energetické bezpečnosti a není žádným tajemstvím, že v zemích EU, včetně ČR, dochází k výraznému snižování ekonomického růstu. Možná, že to ještě lidé v ČR necítí tak intenzivně, pokud jde o velká čísla a jejich prezentaci v médiích, ale každý to jistě vidí docela přesně na svých peněženkách a na schopnosti platit za služby, vyjet autem, protože hlavní důvod je stále stejný - je to očekávaný nedostatek ropy a stoupající cena tohoto média, včetně ceny plynu.

Je to možná paradoxní, ale to, že česká vláda nebyla schopna se dohodnout na tom, jaký energetický zdroj bude hlavním pro ČR, jaký zdroj bude hlavní pro dodávky energie, zablokovala svým politickým rozhodnutím a vstupem Zelených do vlády, aby se česká ekonomika mohla lépe dále rozvíjet. Včera a dnes probíhá jednání tzv. G8 a nová smlouva, kterou zablokovalo kdysi Polsko a poté Litva, mezi EU a Ruskem bude pravděpodobně nově vyjednávána. Je otázka, jak se k ní ČR a odpovědné ústavní orgány naší republiky postaví. Bojím se, že to bude jako k ukončení sankcí EU vůči Kubě, kdy jsme opět prosazovali stanovisko USA v sedmadvacítce a říkali, že Kuba si přece nezaslouží osvobození od sankcí. Budeme totéž říkat i vůči Rusku? Nebo snad konečně pochopíme, že v ČR se bez základní smlouvy Evropy a Ruska neobejdeme?

Počínání Topolánkovy vlády je totiž možné přirovnat ke známému přísloví K. H. Borovského: Nechoď, Vašku, s pány na led, pán si nohu zlomí a tebe bude bolet. Česká vláda neví a dosud se nemůže rozhodnout o tom, jestli chce být hvězdičkou na unijní vlajce nebo na vlajce americké. A v tomto ohledu, dokud toto nebude rozhodnuto, nebude v české politice klid. Upozorňuji, že zatím nikdo neotevřel otázku nejen americké vojenské přítomnosti v ČR, ale především americké policejní přítomnosti v ČR. Ti, kdož se dobře seznámili s vyjednáváním české vlády se Spojenými státy americkými o odstranění tzv. vízového režimu, si museli všimnout, že americká strana podmínila svoji vstřícnost v této věci až poté, kdy ČR bude souhlasit s vybudováním tzv. centra boje proti terorismu na českém

území. A neznamena to nic jiného, než oficiální vstup amerických policejních jednotek do ČR.

Co z toho pro KSČM vyplývá?

Je to více než rok, kdy jsem se na zasedání ústředního výboru ptal, jestli máme odvahu postavit se do čela jednotlivých společenských procesů, které nutně musí nastat v odporu proti této vládě. Byla to tehdy otázka přesně vyslovená, na kterou nebyla dána odpověď ani mnou, ani zasedáním ústředního výboru. Tuto otázku jsme si museli položit znovu a je v ní skryto to zásadní - jakým způsobem v tuto chvíli se komunistická strana cítí být součástí české politiky? Jestli jsme opravdu tou silou, která nemá nikde žádné závazky, které by mohly snížit náš volební a politický kredit, jestli jsme se nikde nezpronevěřili našim zásadám a jestli v klidu, bez silných slov, ale silnou akcí jsme schopni opravdu oslovit co nejširší společnost?

Jsem přesvědčen, že KSČM je schopna formulovat politický program, a myslím, že - tento údaj poprvé použil soudruh Ransdorf už kdysi dávno - odpovídají požadavkům až 80 % občanů ČR. A když si na otázku, jestli jsme schopni se postavit do čela, neodpovíme, že ano, nebo si neodpovíme vůbec, nebo ne a nevyvodíme z toho zásadní závěry, tak nebudeme fungovat jako politická strana, která usiluje nejen o zvýšení důvěry a autority ve společnosti, ale jako politická strana, která usiluje o to, aby mohl a jako řídicí síla nejdříve v krajích a poté v celé ČR také rozhodovat o dalším směřování naší země. Tentokrát si musíme v určitém časovém výhledu už na tuto otázku odpovědět. A když si na ni odpovíme pozitivně - že jsme schopni se postavit do čela těchto procesů, tak potom také musíme říci, jak to uděláme, s kým to uděláme a jakým způsobem se do čela procesů, které již začaly, postavíme.

Nejde o obyčejný politický zápas

Mluvím o tom proto, abychom si uvědomili, že to není obyčejný politický zápas - nejde jen o letošní senátní a krajské volby. Je to politický zápas, který rozhodne způsobem výrazně jiným, než dosud, o dalším směřování ČR. Mnohokrát jsme říkali, jak je důležité vysvětlit občanům to, že není možné podceňovat volby do Senátu. Mnohokrát jsme říkali, že pro to všichni uděláme, co budeme umět, abychom do senátních voleb přivedli naše voliče k volebním urnám a změnili složení krajů i Senátu. Přes tato naše slova se nám to v minulosti nepodařilo a Senát v roce 2006 zmodral způsobem, který umožňuje ODS schvalovat hlasy jenom senátorů jejich strany cokoliv. Tato skutečnost se ukáže zanedlouho, jestliže ona důchodová reforma, kterou ve středu v noci schválila Poslanecká sněmovna, bude předložena Senátu. Je jasné, že si ODS prosadí svou a nepřipustí, aby se něco na ní v Senátu změnilo. Proto, podle mého soudu, bude potřeba jediné věci. Abychom tentokrát vysvětlili všem, že v senátních volbách jde nejen o výměnu 27 senátorů. Jde o to, aby tato výměna byla výměnou ve prospěch skutečně demokratického vývoje v ČR. Protože tady není ohroženo jen postavení KSČM, tady je ohrožena parlamentní demokracie v ČR. Silová řešení, která přijala vládní koalice, neustálé nakupování sociálních demokratů, nahlodávání opozice a přetahování jednotlivých poslanců v podstatě znamená, že vládní koalici vůbec nezáleží na prohlubování demokratických procesů. Vládní koalice chce pouze vládnout a upevnit svou moc způsobem, který jí umožní podílet se na neomezeném užívání prostředků státu, na zneužívání veřejných prostředků a na otevření veřejného sektoru pro privátní ekonomické zájmy, se ztrátou kontroly veřejnosti nad cca 400 mld. Kč.

A pokud jde o krajské volby, odpovězme si na výše zmíněnou otázku už dnes, nebo nejpozději v září tak, abychom mohli říci, že naši kandidáti v krajských volbách jsou schopni

vykonávat funkce hejtmanů, vicehejtmanů, členů rad a jsou schopni najít mnohem lepší vizi pro rozvoj kraje, lepší programy pro občany v jednotlivých krajích, než nabízí ostatní politické strany. Protože když budeme říkat, že budeme důslednou opozicí, tak nám nikdo neuvěří v tom, že bychom zvládli situaci v krajích lépe. Není totiž možné, abychom se spokojili s naším současným postavením.

Dovolím si ocitovat výsledky KSČM v krajských volbách za rok 2000 a 2004. Účast voličů byla v krajských volbách v roce 2000 33,64 % a v roce 2004 29,62 %. Někde byly i hlasy voličů neplatné, což se vymstilo zejména nám. KSČM získala 21,14 % hlasů v roce 2000 a 19,68 % v roce 2004. To bylo první oslabení KSČM ? krajské volby 2004. Nevyvodili jsme z toho žádné závěry, protože jsme žili trochu v euforii, že máme 41 poslanců, a že jsme druhou nejsilnější politickou stranou, zejména po volbách do Evropského parlamentu, kde dnes máme šest europoslanců. A to vedlo k sebeuspokojení, že je možné dále získávat potenciál nespokojených a jen na nespokojenosti stavět naši politiku, vedlo to i k tomu, že jsme nebyli schopni obhájit své pozice v roce 2006. Nebudu mluvit o jednotlivých krajích, i když bych mohl, ale sami dobře víte, jaké bylo postavení např. ve Zlínském kraji, v Libereckém, v Královéhradeckém. Víte, jaká byla situace ve Středočeském, Ústeckém nebo Moravskoslezském kraji, víte, kde jsme oslabili a kde jsme posílili. A jestliže chceme, když v roce 2004 jsme byli druhou nejsilnější politickou stranou podle preferencí, získat rozhodující podíl na rozhodování v krajích, tak se musíme dostat zpět přes 20 %.

Potenciál pro KSČM existuje

A nyní si říkáte, jak toho máme dosáhnout, když naše preference jsou okolo 15 %. Ale věřte mi nebo ne, musíme tento krok udělat. Za prvé - potenciál voličů pro KSČM existuje. To je třeba oněch 70 % lidí, kteří k volbám minule nepřišli. Nebo oněch 40 %, kteří nepřišli k volbám v roce 2006. Z těch, kteří nadávají v hospodách, nenajdou nit suchou na současné vládě, ale když přijde volební akt, nejsou ochotni se vyjádřit. A my je k těm volbám musíme přivést. Je to úkol každého z nás jednotlivě a dejte si otázku, jestli každý z vás je schopen obejít všechna místa obvodu, za který jste byli zvoleni do ústředního výboru? To objektivně nejste schopni. Čili musíme najít další spolupracovníky, kteří půjdou s námi.

Jsou to kandidáti do krajských voleb, volební štáby okresů a krajské volební štáby. A dále členská základna a základna sympatizujících. V tomto ohledu je potřeba, abychom my, jako ústřední výbor strany, žádali od každé stranické organizace, každého OV, aktivní podíl na vyhledávání lidí, kteří nesouhlasí se současnou vládou, nesouhlasí s tím, co se tu děje, ale zatím nejsou ochotni jít volit. My je musíme přesvědčit.

To je totiž zásadní věc. Pokud chceme změnit politickou mapu a já věřím, že chceme, tak nám nic jiného nezbyvá. Je takové úsloví v Čechách - jestli to vydrží do švestek . Vydrží tato vláda do švestek? Položme si tuto otázku. Já myslím, že ano, horší to bude, až se ze švestek bude pálit slivovice. Bez toho, aniž bychom se zamýšleli nad dalekosáhlými politologickými analýzami, si musíme říci, co bude. Bude se projednávat státní rozpočet, ale budou i krajské volby a v nich všechny problémy mohou občané současné vládní koalici sečíst. Dokonce i vlastní členové ODS současnému vedení ODS, pokud ovšem ODS neotráví lidi tak, že k volbám místo 29 % přijde jen 20 %, tedy ti, kteří jsou ekonomicky závislí na tom, že současná ODS vládne v krajích - ve 12 má hejtmany a v Praze primátora, jen v Brně mají vicehejtmana. Nespokojení lidé stačí k tomu, aby zvrátili výsledek jejich 30 %. Je tedy naší povinností lidi přivést k volbám, protože není pravda, že malá účast by pomohla KSČM. Malá účast pomáhá jenom těm horním deseti tisícům a škodí dolním deseti milionům.

A pokud se nám to podaří, tak samozřejmě se bude rozhodovat, jaká varianta vývoje nastane v ČR.

Scénáře jsou nejméně tři. Buď americký, tj. Američané řeknou, když nebude vládnout ODS, bude vládnout ČSSD a podpoří Jiřího Paroubka. Ostatně pan Paroubek na návštěvě Spojených států se jistě na něčem dohodl, protože jeho někdy velmi mlhavá vyjádření k americkému radaru mě spíše vedou k velké opatrnosti, jak se zachová ČSSD, nebo jak se zachovají někteří poslanci sociální demokracie, abych neškodil celé sociální demokracii. A to je základní otázka. A potom tu bude jen výměna vlády, Američané se soustředí na sociální demokracii a půjde to dál v amerických kolejích.

Nebo je varianta evropská, ta už je o něco chytřejší, protože Evropa lépe vnímá českou politickou scénu, která počítá s výměnou obou hlavních protagonistů, tzn. Paroubka i Topolánka, a oba to vědí, proto jsou nervózní. Jiří Paroubek mi poslal prostřednictvím advokátní kanceláře dopis, abych se mu omluvil za to, že jsem odpověděl na otázku, co si myslím o Spolku přátel Miloše Zemana. Já sice nechápu, jak odpověď na takovou otázku může někoho urazit na cti, ani právně, natož lidsky. Politicky to chápu - strach z toho, že existují jiní lidé s jinými nápady, ten tu může existovat. A pokud jde o ODS, tak jejich hejtmani, pokud nedosáhnou svého, budou velmi nespokojeni a jistě to současné vedení ODS smete. Jenom je otázka, jestli ti krajší hejtmani chtějí pracovat v Praze, jestli chtějí převzít odpovědnost za centrální politiku a jestli mají dost odvahy, aby takovou politiku vedli v situaci blížících se voleb roku 2010 nebo evropských voleb. To může být velmi časově omezený mandát. Tak můžeme hovořit i o některých současných ministrech nebo hejtmanech, ale nevím, kdo dostane odvalu, aby Mirka Topolánka nahradil.

Nespokojenost lidí roste

Když se vrátíme na zem z těchto úzkých politologických úvah, které jsou vedeny pravidelně téměř všude, jsme v realitě nejsilnějšího odporu českých občanů proti politice vlády od roku 1989. A k tomu přijímáme stanovisko ÚV. Proto jsme ho zpracovali. Co se v minulých dnech odehrálo? Lidé konečně stávkou vyjádřili, sice trochu opatrně, ale zásadním způsobem, nesouhlas s politikou vlády. A vláda se tak polekala, že vzala útokem všechna média, jen aby ji zachránila. Ve veřejnoprávní televizi zpochybňováním stávky včetně její legitimacy. To už ani nehovořím o česky psaných německých denících, které samozřejmě zpochybnilo všechno. Korunu tomu dalo vyjádření expředsedy Hospodářské komory pana Drábka, který řekl: Jak si to vůbec lidé mohou dovolit, takto poškozovat ekonomiku, vlastní rozvoj atd.? Ano, mohou si to dovolit, protože ekonomická reforma trvale poškozují zaměstnance. A jejich ekonomický život je výrazně oddělen od života kapitálu. V tomto ohledu je situace taková, že začaly procesy, kterým se buď postavíme do čela, nebo se jimi necháme vláčet.

Co považují za podstatné? Do popředí vystupují otázky týkající se základních problémů života společnosti. Za prvé - slábnoucí ekonomika, za druhé - deformy nebo, chcete-li, česky správně, zničující reformy pro většinu obyvatel, protože se dotýkají jak těch nejnižších vrstev, tak středních vrstev a zasahují i podnikatele ve středním pásmu. Růst bezpečnostních hrozeb - to vláda řeší tím, že Armádu ČR přetvořila ve spolek lidí, kteří budou vyjíždět za zájmy jiných, a naši situaci budou řešit cizí vojska. A co je dramatické, je slábnoucí pozice ČR jako suverénního státu a to nejen ve světě, ale zejména uvnitř Evropy. A podstatná je ona neschopnost formulovat budoucnost ČR jako samostatného suverénního

státu. Ať je to organizování Visegrádské skupiny, jiné spojení s Polskem, jiné napojení na Podunajskou federaci nebo podlézání Německu nebo návrat k oněm kvazieuroregionům.

Tato vláda bude klidně vládnout pod protektorem. To je ten problém - a to si lidé uvědomují, aniž by to někdo formuloval. Já prosím, abychom to formulovali my.

KSČM je suverénní silou

Je potřeba, aby stále více stranické orgány v centru a v krajích formulovaly politické priority jak na úrovni centra, tak na úrovni jednotlivých krajů, protože jde o sociální politiku, zdravotnictví, školství. Už jsme tuto problematiku decentralizovali a potřebujeme v tomto ohledu plnit náš volební program. Je potřeba, abychom na úrovni centra na sjezdu avizovanou stínovou vládu skutečně vybudovali ze sboru odborných mluvčích a měli na centrální úrovni takový aparát, který bude sloužit k tomu, abychom mohli formulovat úkoly, které by bylo potřeba dělat v exekutivě. Nikoliv jen odporovat tomu, co se tu děje. Zároveň si tak připravíme zkušené politické pracovníky a odborníky. K tomu má sloužit i reorganizace aparátu. Je potřeba, abychom se pokoušeli každého, kdo má v současnosti jen hospodářsko-ekonomické úkoly, kvalifikovat, aby to byl zároveň politický pracovník, aby měl část své pracovní náplně z politické oblasti.

Dále je důležité, aby si KSČM v aktuálních úkolech ze sjezdového jednání uvědomila nezastupitelnost základních organizací a jejich organizační roli v životě. Nemluvím pouze o členech, mluvím o roli základních organizací jako organizátora života. Mohou pro práci v místě využít jak Levicové kluby žen, Kluby českého pohraničí a další, mají s kým se spojit. Nezastupitelná organizátorská role základních organizací musí být tedy cílem naší práce. A proto je potřeba, aby na úrovni OV jsme se cíleně zaměřili na vysvětlovací kampaň k získávání sympatizantů, voličů naší strany, případně nových členů strany, na podporu naší politiky, zejména v oblasti sociální, v oblasti kvality života - nemyslím jen z pohledu ekologie, ale života, který je důstojný pro člověka 21. století.

V této souvislosti je také potřeba, abychom definovali náš vztah k ostatním politickým stranám. Myslím, že jsme to řekli na sjezdu přesně, jen zopakuj: Ano, naším hlavním protivníkem a v jiné politické linii je ODS. Proti té bojujeme, protože její politika je nepřátelská občanům ČR. A naším hlavním konkurentem, našemu voličskému elektorátu, je sociální demokracie. My víme, že někteří členové ČSSD jsou velcí antikomunisté. My víme, že jiní členové sociální demokracie jsou lidé velmi konstruktivní, pracovití. Také s mnohými proto spolupracujeme. Ovšem tam, kde se to neslučuje s naším programem, tvoříme program vlastní. Tam, kde jsme schopni spolupráce, spolupracujeme, ale nengeneralizujeme. A také se pokusme nést spory v osobní rovině. Mohl jsem už tisíckrát vyslovit požadavek na pana Paroubka, aby se mi omluvil za to, že komunisté žijí ve skanzenu, posledně to nazval indiánskou rezervací. Neudělám to, nemám o to zájem, nechci se hádat. Ale v každém případě budu trvat na tom, že KSČM je suverénní politickou silou, která se nebude podřizovat zájmům jiných politických stran, ale bude poctivě vyjednávat tak, aby mohla udělat pro občany ČR to, co se dá za současné situace, a zvrátit nepříznivou situaci vlády pravice.

Shrňme si tedy: musíme odmítnout Agendu 2010, kterou předložila sociální demokracie. Vede totiž k velké koalici. Říkal jsem před volbami 2006, že velká koalice je stejně nebezpečná, ne-li nebezpečnější než Modrá šance. Musíme jasně říci NE církevním restitucím, NE Julínkově reformě. Musíme být vstřícní jaderné energetice, nebo nebudeme

schopni v našem politickém programu ustát energetickou bezpečnost vlastního státu. Musíme být dále vytrvalí v našem NE současné podobě smlouvy ČR a USA o protiraketové obraně. A dovolte mi, abych také jasně řekl, že musíme s našimi poslanci, senátory, zastupiteli mluvit tak, aby se nám nestalo to, co se stalo Jiřímu Paroubkovi. Důvěryhodnost politické strany totiž není jen v tom, jakým způsobem si stojí za svými slovy, jaká provádí řešení. Ale v tom, jestli může na kandidátní listiny dát lidi, kteří jsou nenapadnutelní, kteří se nenechají koupit a kteří při první příležitosti nezradí.

Chtěl jsem se ještě zmínit o tom, jak se vykrádá náš program, ale nakonec takovou analýzu zpracovalo teoreticko-analytické pracoviště, vyšel o tom článek v Haló novinách, nebudu tedy naše stanoviska opakovat. Jen říkám - ano, 80 % občanů oslovuje náš politický program. Tak pojďme z těch našich současných 15 % se pomalu krok za krokem dostávat k dalším občanům. Ať nevolí program KSČM zapsaný v programech jiných politických stran, ale ať volí přímo náš. Protože my máme opravdu onu nezadatelnou výhodu, že slova proměňujeme v činy, nikdo nám neutíká, jsme pevnou politickou stranou, která je schopna přivést i ostatní politické strany k jednacímu stolu tak, aby to bylo ve prospěch občanů ČR.

Dovolil jsem si v tomto neformálním projevu vyzvat k tomu, abychom si uvědomili, co je před námi úkolů. Nejsou to úkoly, které se dají splnit v uzavřené místnosti. Jen jsem považoval za nutné na zasedání ústředního výboru zdůraznit potřebu, abychom všichni šli do ulic připraveni, abychom si uvědomili, že dnes si odpovídáme na otázku, jestli se do čela těchto procesů postavíme. A já věřím, že odpověď komunistů, odpověď KSČM je, že toho jsme schopni, že jsme ochotni a že to dokážeme.

(redakční úprava a mezititulky - nek) 30. června 2008, redakční zpráva